

Հովհաննես Թումանյան

Գութանի երգը

Արի՛, գութան, վարի՛, գութան,
Օրն եկել է, ճաշ դառել,
Առը շուռ տուր, խոփիդ դուրբան,
Օրհնյալ է աստված, հորովե՛լ:

Քաշի՛, եզր, ուսիդ մատաղ,
Քաշի՛, քաշենք, վար անենք,
Ճիպտի՛ն արա, քըշի՛, հոտաղ,
Մեր սև օրին ճար անենք:

Պարտքատերը գանգատ գնաց,

Քոխվեն կըգա, կըծեծի,
Տերտերն օրհնեց, անվարձ մնաց,
Կըբարկանա, կանիծի:

Էն օրն եկան թովշի արին,
Հարկ են ուզում տերության.

Ի՞նչ տամ կոռին ու բեգլառին...
Վարի՛, վարի՛, իմ գութան:

Ձեռքս պակաս, ուժքս հատած,
Հագար ու մի ցավի տեր,
Ինձ են նայում մերկ ու սոված

Մի տուն լիքը մանուկներ:

Արի՛, գութան, վարի՛, գութան,
Օրն եկել է, ճաշ դառել,
Առը շո՛ւտ տուր, խոփիդ դուրքան,
Օրհնյա՛լ է աստված, հորովե՛լ:

1887